

ТЪРЖЕСТВЕНО ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – ДРЯНОВО,
по случай традиционните есенни празници на Дряново, за връчване на
Удостоверенията за присъдени почетни звания

15 октомври 2020г

ДНЕВЕН РЕД:

1. *Връчване на Удостоверения за присъдено звание:*

- ЗАСЛУЖИЛ ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО на Любомир Димитров;
- ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО на Николай Колев;
- ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО на инж. Никола Йорданов;
- ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО - посмъртно на инж. Фильо Джагаров.

2. *Връчване на ПОЧЕТНИ ГРАМОТИ за принос в развитието на образованието на учителите Иванка Рашкова-Дечева, Диана Цонева, Вяра Стоянова, Маринка Денчева и Евгения Стоянова.*

По точка първа от дневния ред: Връчване на Удостоверения за присъдено звание ЗАСЛУЖИЛ ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО и ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО.

1.1. С Решение №171 от 28 юли 2020г Общински съвет – Дряново удостои Любомир Йорданов Димитров със званието ЗАСЛУЖИЛ ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО за заслугите му в обществената дейност за утвърждаване престижа на град Дряново и общината в България и чужбина.

Вносител на предложението в общинският съветник д-р Светлана Лакова, по инициатива от Народно читалище „Дряновска пробуда-2008“ и Народно читалище „Христо Ботев-1894“ с. Гостилица.

Любомир Димитров /Бахчеванов/ е роден на 28 август 1954 година във Търново, но от 66 години живее в Дряново. Средното си образование завършва в Икономически техникум „Рачо Стоянов“. Продължава образованието си с двегодишни курсове във Факултета по журналистика и масови комуникации към СУ „Свети Климент Охридски“ в София.

От 1974 до 1981 година е главен редактор на Градския радиовъзел в Дряново, а по-късно завежда отдел „Обществено политически“ в Окръжния радио център в гр. Габровото. От 1991 до 1999 година е редактор на в. „Дряновска искра“. Един от основателите на частния вестник „100 вести“ в Габрово. Трудовият му път продължава като завеждащ Радио Дряново. Последните две години преди пенсионирането си работи в НЧ „Дряновска пробуда-2008“, като домакин и ръководител на литературен клуб „Книголюбие“. В момента е журналист на свободна практика. Негови статии и репортажи можем да прочетем във в. „Трета възраст“, „Пенсионери“, „Златна възраст“ и др.

Автор е на над 3 000 материали в местни, регионални и национални медии. За своите постижения е награждаван с медал „100 години от Освобождението на България“, с указ на Държавния съвет на НР България, медал на Националния организационен комитет по отбелязването на 1300 годишнината от създаването на българската държава.-„Отличник на комитета за култура“. Носител е на престижни награди от национални конкурси-рецитали в България. Във своите седем краеведчески книги, Димитров е съхранил живота и битието на хората от Дряновския край през различните периоди от време, които ще останат съхранени в историята на града. Огромна популярност в Дряново, България, с издание в Австралия доби книгата му „В Дряновото славно стигнах още вчера...“. Книгата излезе и на английски език. През 2016 година излезе книгата му „Потърсени дряновски срещи“, а през 2019 г. „Хроники от Дряново“, чийто тираж бе изчерпан.

Любомир Димитров е професионален журналист повече от 40 години. Автор на редица краеведчески творби, съхранили миналото и съвременното на дряновци. През 2013 година с книгата си „Красиво като в Дряновския балкан“ получава престижната Априловска награда за публицистика. Член е на Съюза а българските журналисти, на Дружеството на писателите в Габрово, на литературно ателие „Книголюбие“ при Народно читалище „Дряновска пробуда - 2008“.

1.2. С Решение №209 от 29 септември 2020г Общински съвет – Дряново удостои Николай Илиев Колев със званието ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО за изключителните му постижения в областта на културата и медиите, утвърдил с дейността си престижа на община Дряново в страната и чужбина.

Вносител на предложението са общинските съветници д-р Костадин Йорданов и Галин Герганов.

Николай Колев е роден в гр. Дряново на 7 септември 1948 година. Като ученик в СУ „Максим Райкович“ е самодеец в НЧ „Развитие“ – Дряново. В продължение на много години е актьор в Самодейния куклен театър към Читалището, под ръководството на Иван Койчев. През 1966 година завършва средното си образование в Дряновската гимназия.

Целият му творчески път преминава в сферата на радио и телевизионните медии.

От 1970г. до 1973г. работи като програмен ръководител в Радиоцентър Велико Търново.

През периода 1974г.- 1995г. е говорител, автор и водещ на предавания в Канал 1 и Ефир 2 на Българската национална телевизия.

Николай Колев е един от създателите на първото частно радио във Велико Търново. От 1995г. до 1997г. той е програмен директор и водещ на блокови предавания.

От 1998г. до 2000г. работи в студиото на „Евроком“ във Велико Търново. Той е водещ на сутрешен блок и автор на документални филми за региона.

През годините от 2000 до 2009 Николай Колев е водещ на сутрешен блок „ТВ Утрин“ в телевизия „7 дни“.

От 2010г. до 2012г. е кореспондент на БНТ за област Габрово.

От 2013г. е водещ на предаването „Делници“ по телевизия „Евроком“.

Николай Колев е автор на около 100 документални филма и интервюта за и с особено значими личности от историята и настоящето на България.

Николай Колев е водещ на утвърдени национални и международни фестивали като „Пирин фолк“, „Мелодия на годината“ и „Златният Орфей“. Представял е програми за България в телевизиите на Русия, Полша, Чехия, Ирак и Виетнам. Два от документалните му филма за Атон „Близо до Бога“ са качени на сървъра в Конгресната библиотека на САЩ.

В своите творчески изяви Николай Колев не забравя и родното Дряново, което е винаги в сърцето и душата му. За своя град той създава десетки предавания, в които отразява бита на дряновци, бележити културни събития и празници, исторически забележителности и икономическото развитие на Общината.

1.3. С Решение №190 от 25 август 2020г Общински съвет – Дряново удостои инж. Никола Димитров Йорданов със званието ПОЧЕТЕН ГРАЖДаниН НА ДРЯНОВО за изключителните му научно-технически, стопански, културни и обществени постижения, свързани с Община Дряново, довели до утвърждаване на престижа ѝ в страната и чужбина, както и във връзка с неговата 80-та годишнина.

Вносител на предложението е кметът на общината г-н Трифон Панчев във връзка с направено предложение от проф.дтн инж. Венцислав Зимпаров, Мариана Печеян – почетен гражданин на Дряново, проф. д-р Тодор Кузманов, инж. Ваня Минчева и Тоня Белчева.

Никола Йорданов е роден на 16 март 1940 година в Шумен. Детските си години прекарва в Дряново. През 1958 г. завършва средното си образование в Дряново като отличник на випуска и носител на наградата „Максим Райкович - Иван Владков“. През 1960 г. е приет за студент в Минно-геоложкия институт. След завършване на първата година от студентството с министерско постановление са събрани в една

група отличниците от техническите висши учебни заведения в София (ИСИ, ХТИ, ЛТИ, МГИ и др.) в нова специалност „Автоматизация и изчислителна техника“ към ВМЕИ - София. В тази група е и Никола Йорданов. Дипломира се през 1966 г. с отличие.

Като инженер започва работа във ВЗ „А. Жданов“ - Дряново, енергетик на цех, а впоследствие е енергетик на ел. стопанството и главен енергетик. След тригодишното разпределение получава предложение от ръководството на завода да оглави новосформирания отдел АСУ (Автоматизирани системи на управление). Спечелени са проекти с държавно финансиране и са проведени редица нововъведения. Въведена е първата, не само в града, система за обработка на счетоводна документация на електронноизчислителни машини (IBM 360-30-САЩ), мониторингова система за видеонаблюдение с камери в производствените групи, диспечерска система за конферентна аудиовръзка между ръководителите на производствените звена, актуализация и приспособяване на техническата документация, приспособяване на номенклатурата и документооборота за материалите и много други.

След реализацията на тези проекти Никола Йорданов е включен в национална група, създадена с правителствено разпореждане, в състав от 30 души, от различни организации в страната: промишленост, транспорт, селско стопанство, МВР, КНТГТВО и др. За целта са командировани за обучение в Санкт Петербург - Специализирана академия по метали и техника на управлението.

След завръщането си във ВЗ "А. Жданов" с ръководството на завода започват да обсъждат изграждане на собствен електронно-изчислителен център.

Ръководител е на Окръжния съвет на научно-техническите съюзи по транспорта. Къщата на Шишкови в Дряново е превърната в Дом на техниката с библиотека, прожекционна зала, читалня и клуб-ресторант, който се посещава само от членове на НТС.

През 1978 г на Никола Йорданов са възложени ръководни функции в предприятие на Съюза на слепите в Дряново - ПП "Успех". След като поема управлението на ПП "Успех", за кратко време то се превръща в сериозно предприятие е клонове в Ловеч, Троян, Габрово, Горна Оряховица, Плевен, Дерманци и др. Годишно се изработват около 100 000 ел. инсталации за телфери, 50 000 инсталации за електро и мотокари, десетки хиляди метра специални платове за шивашката промишленост, десетки хиляди електро-инсталационни изделия за строящите се черноморски курорти, около 5 млн. броя капачки за луксозни пива и др.

В същото време Никола Йорданов е избран за Председател на НЧ „Развитие“. Направен е генерален ремонт: покрив, зрителски столове,

тапицерия, завеси, озвучаване, осветление, чиги, кулиси и др. На откриването лично пристига Андрей Луканов. През 1981 г е организирано участие на танцовия състав на читалището под ръководството на Цанко Цанков в Европейския фолклорен танцов конкурс в гр. Анмас - Франция. Съставът се оказва сензация на конкурса, печели всички награди и получава покани за индивидуални концерти и в други френски градове. Проявите му са отразени със суперлативи от френската преса, като е обект на внимание даже и от страна на депутати от Френското национално събрание. Следват изяви на танцовия състав в Алжир, гр. Тизи Узу, 1984 г., които преминават с голям успех.

През 1984 г, вече на 44 години, е приет за член на БКП. Чувствата му за справедливост, принципност и честност го карат открито да се противопоставя на всичко, което не е в полза на предприятието, злоупотребите с власт и служебно положение. Естествено, това предизвиква много конфликти и през 1987 г е демонстративно освободен от длъжността „директор“ от централното управление на Съюза на слепите в България. Незабавно е привлечен от инж. Пейчо Папазов директор на Завода за слаботокови трансформатори „Унитраф“ в с. Соколово. Назначен е за ръководител на техническото направление в предприятието и ръководител на База за развитие и внедряване на военни изделия към Комбината за радиотехническа апаратура (КРТА) Велико Търново. Произвеждат се трансформатори за военни изделия, за „Оргтехника“ Силистра, за Завод за запаметяващи устройства (ЗЗУ) Пловдив, Правец, Ботевград, Ст. Загора, София и др. Работи до 1995 г., след което отново е поканен в Дряново от инж. Леонид Иванов. Постъпва в Конструктивния отдел като водещ специалист на БДЖ по електрообзавеждане на подвижния жп състав, член на Ведомствена експертна комисия по ел. обзавеждане на вагони и т.н.

През 1996 г. Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) осигурява за нуждите на БДЖ грант от 50 млн. щатски долара. След многократни срещи и разговори с г-н Рой Бенс - представител на Европейската банка за възстановяване и развитие за България, е решено тази сума да бъде предоставена на Вагонен завод - Дряново. Заданието е да се достави оборудване, екипировка и се извърши рецикличен ремонт на 50 бр. пътнически вагони до вид, отговарящ на всички съвременни изисквания на железопътния транспорт. Сформирана е национална експертна група, в която е включен Никола Йорданов, като координатор по изпълнение на възложеното задание. Обявен е международен конкурс, към който проявяват интерес всички европейски жп администрации. След представянето на проектите, които Никола Йорданов обработва и превежда, експертната група класира разработката на фирма „Бомбардие“ от Великобритания, изпреварвайки

френското железопътно обединение (SNCF) и немските железници (DB). Никола Йорданов посещава английското производствено предприятие в гр. Дерби, като се убеждава в много високото ниво на разработката. Сключен е договор за изпълнение между „Бомбардие“ и БДЖ. В следствие англичаните бързо разбират, че българската страна е податлива на компромиси и прехвърлят задълженията си на унгарската фирма „Адтранс“ от гр. Дунакеши - Унгария.

Поради неотстъпчивостта на инж. Йорданов и несъгласието му с провежданата политика от заводско до министерско ниво е освободен от длъжността „координатор“. По собствено желание напуска Експертната комисия към ДСО „БДЖ“ и отказва да участва в процесите на изпитания на прототипа на „рециклирания“ първи вагон, както и в „оперетното“ приемане на конструкцията лично от тогавашния министър на транспорта Вилхелм Краус. По този начин през 2000г приключва кариерата му във Вагонния завод и се пенсионира.

Същата година е поканен от г-жа Мариана Печейн да работи по въпросите на организация на управлението и маркетинговата дейност във ВСК „Кентавър-ИЗ Динамика“. Установяват се връзки с европейски фирми от Франция, Германия, Италия и др., като се организират и първи посещения, както и първи участия с експонати на международни технически изложения (Париж - 2002, 2003г). Възложено му е да координира и административната и маркетингова дейност на другите подразделения на ВСК „Кентавър“ - във Велинград (ЗММ) и София (База „Илиенци“). Напуска ВСК „Кентавър“ поради тежко заболяване в София и смъртта на майка му през 2007 г.

През 2008г работи в с. Дебелец, в дряновска фирма, където организира производство на машини за цепене на дърва и в Драгалевци, София – през 2009г, в предприятие за производство на игрални автомати.

Член на Съюза на преводачите в България. Член на Съюза на преподавателите по френски език. До март 2020г помага на фирми от Тайван, Южна Корея и др. за установяване на контакти в Европа.

Никола Йорданов е един от най-активните дарители на Исторически музей „Колю Фичето“ - Дряново. В продължение на години е дарил етнографски материали - тъкани, сервизи, прибори за хранене, радиоапарат „Филипс“, кахлена печка, плетива, бродерии, свързани със семействата Кирякови и Бошнакови, които са включени в експозицията на музея „Градски бит от края на 19 и началото на 20 век“. Дарител е на читалищата в с. Зая, с. Ганчовец, читалище „Развитие - 1869“, читалище „Дряновска пробуда - 2008“, Средно училище „Максим Райкович“, Туристическо дружество „Бачо Киро“ и др.

1.4. С Решение №191 от 25 август 2020г Общински съвет – Дряново удостои инж. Фильо Косев Джагаров със званието ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ДРЯНОВО - посмъртно за забележителен принос към Вагонен завод – Дряново и към развитието на града, както и във връзка със 100-годишния юбилей на „Вагонен завод – Интерком“ АД.

Вносител на предложението е кмета на общината г-н Трифон Панчев във връзка с предложение на изпълнителния директор на „Вагонен завод – Интерком“ АД Валери Димитров.

Фильо Джагаров е роден на 14 февруари 1926г в село Туркинча, община Дряново. От първи до десети клас учи в училище „Максим Райкович“, а 11-ти и 12-ти клас завършва в гимназията във Велико Търново.

От 1944 до 1949г е задочен студент в Юридическия факултет на Софийския университет. От 1949 до 1954г е студент в Днепропетровския институт за транспортни инженери СССР, който завършва с пълно отличие.

През 1947г е бригадир при строежа на пътя през Прохода на републиката.

От 1981г до 1986г е пълномощник на Трансимпекс в Москва СССР /представител на Български държавни железници/, Министерство на външната търговия.

Инж. Фильо Джагаров работи във Вагонния завод от 1954г до 1981г, от които 8 години като главен технолог и 20 години като директор на завода. По-значими постижения в историята на завода през този период са:

- 1953г. - в дряновския завод е изработен първият български вагон. Тежък 45 тона, дълъг 22,20 м, с 10 купета, 88 места, две тоалетни, парно отопление, автоматични спирачки и възможност да развива скорост до 80 км/ч.

- 31 декември 1955г. - произведени са първите хладилни вагони в България.

- 1957-1965г. - производство на пътнически четириосен вагон ВКАЖ-57, съвместно с Локомотивно вагонен завод „Васил Коларов“ - Русе. Те са с по 10 осемместни купета, парно отопление и са първите български второкласни вагони с мека тапицерия.

- 1958-1968г. - производство на салон-вагони от серията S, предназначени за правителствени нужди. Първият нов салон-вагон произведен в България е S.

- 1960г. - на XIX Мострен панаир в Пловдив дряновският вагонен завод е награден със Сребърен медал за нов пътнически и хладилен вагон.

- 1961г. - започва производство на автобусни пътнически ремаркета, товарни автомобилни ремаркета и 76-сантиметрови товарни вагони.

- 1962г. - на XX Мострен панаир в Пловдив дряновският вагонен завод е награден със Златен медал за 80-местния луксозен пътнически вагон.

- 1962г. - в завода започва производство на каучукови профили.

- 1968г. – На 30 юни 1968 г. - от завода излизат първите четири второкласни пътнически вагони В467 - този модел се превръща в най-масово произвеждания в страната.

- 1968-1970г. - завършени са двете нови халета на вагоностроителния цех.

- 1976-1980 г. - извършено е преустройство на безкупейни вагони Бк4 в 10 санитарни влака, предназначени за използване във военно време. Всеки влак се състои от: вагони със санитарно обзавеждане и оборудвани с легла, вагон-кухня, вагон-аптека и вагон-операционна.

- 1979г. - произведен е медицински влак-поликлиника, съставен от четири вагона: вагон-амбулатория, вагон-лаборатория, вагон-хирургически кабинет и вагон-стоматологичен кабинет.

На 22.06.1972 г. с Указ на Държавния съвет №1430 инж. Фильо Джагаров е награден с Народен орден на труда - Златен.

Със своя трудов и житейски път инж. Фильо Джагаров има значителен принос към благоустройството на града, към профсъюзите, към научно-техническите съюзи, към спорта и културата на града.

Инж. Фильо Джагаров е 5 мандата общински съветник в община Дряново.

По точка втора от дневния ред: Връчване на ПОЧЕТНИ ГРАМОТИ за принос в развитието на образованието.

Община Дряново е страна по Общинския колективен трудов договор за отрасъл образование. Съгласно договора на тържествено заседание на Общински съвет – Дряново се връчват предметни награди и грамоти на учители за принос в развитието на образованието в Община Дряново, с педагогически стаж над 30 години на територията на Общината и използвали правото си на пенсиониране през последната учебна година. Тази година наградените са учителите от Средно училище „Максим Райкович“ Иванка Рашкова-Дечева, Диана Цонева, Вяра Стоянова и Маринка Денчева и учителката от Детска градина „Детелина“ Евгения Стоянова.